No. 8. 1844.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 17 Januarij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. « De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2.50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

Financieel ontwerp.

Voorstel van den Graaf van den Bosch.

De ijverige VAN DEN BOSCH voegt zijne afkeurende stem bij die van het geheele land tegen eene belasting op de bezittingen. —

Hij schijnt echter aan het denkbeeld te hechten, dat de Nederlandsche bijzondere eigendommen voor de staatsschulden zijn verbonden, wij begrijpen dergelijke opvatting in den krijgsman, maar wij kennen den Graaf VAN DEN BOSCH te veel gezond verstand toe, om niet bij de lezing onzer vorige artikelen op deze grove dwaling terug te komen. —

Genoeg voor het oogenblik; de Graaf VAN DEN BOSCH bestrijdt met alle kracht het voorstel der regering, hij doet meer, hij doet, gelijk wij gedaan hebben, hij stelt een ander voorstel in de plaats van dat der regering. —

Dit plan reeds, zelfs door de OPREGTE *Haarlemsche Courant*, bekend gemaakt, draait op twee spillen, het realiseren van het fluctuërend kapitaal, 't welk de staat in de Oost-Indische zaken heeft en het afbetalen der Handel-maatschappij uit de fondsen, die Belgie ons moet geven. —

Overigens wendt de hooggemaakte, maar toch niet minder hooggeachte Graaf zich met zijn aangezigt tot het Oosten en wacht daarvan gewisse redding. —

Wij moeten verklaren, dat ook dan; wanneer er geen beter middel van redding bestond; wanneer men kiezen moest tusschen het voorstel van den Graaf VAN DEN BOSCH en dat der regering, elk eerlijk staatsman verpligt zoude zijn het eerste boven het laatste te verkiezen, ja bij het bestaan van het voorstel van den Graaf VAN DEN BOSCH geen glimp van regt aan zijne bekrachtiging van het voorstel der regering zoude kunnen geven. —

Het voorstel der regering tast eigendommen aan, waarover zij geene beschikking heeft, het is gegrond op beginselen van onverbloemd despotisme; het voorstel van den Graaf doet dit niet, het geeft aan den staat slechts beschikking over kapitalen van den staat, het overschreidt de regten der regering niet. —

Maar het voorstel van den Graaf VAN DEN BOSCH heeft dit gemeen met dat der regering, dat het meer op de toekomst, dan op den toestand van het oogenblik is gegrond en het geene vermindering der bestaande belastingen toelaat.

Nederland intusschen heeft behoefte aan vermindering van lasten, zonder dezelve verkwijnt het.

Te vergeefs prijst de Graaf VAN DEN BOSCH het openen van nieuwe bronnen van welvaart aan, — daar de bestaande onder den druk der belastingen zijn verstopt geraakt; in dezen toestand strekt de ontwikkeling van nieuwe industriële ondernemingen tot niets, dan om kapitalen te verslinden. —

[illegible] in den regel, beter stil te zitten, dan met schade te werken. — Wij zeggen in den regel, [illegible] eene tijdelijke, voorbijgaande schade, eerder tot krachts-inspanning, dan tot werkeloosheid moet opwekken. —

Bij ons voorstel, bij de belijdenis, dat Nederland zijn budjet van inkomsten niet hooger op kan drijven zonder zelfsmoord te begaan, bij het voorstel dat wij gerust durven noemen, *het voorstel der waarheid en van het gezond verstand*, is er uitzigt op eene voortdurende vermindering van lasten en, mogt het hoopvol verschiet van den Graaf VAN DEN BOSCH worden verwezenlijkt, op eene jaarlijks verminderende korting op de renten en eindelijk op de weder opvatting eener volkomene voldoening derzelve. —

Het ontwerp der regering vermindert de kapitalen der ingezetenen, het doodt alle ondernemings-geest, stelt niet alleen den nog overgebleven, reeds geringen welvaart, maar ook de rust der maatschappij op het spel; het is, met ronde woorden gezegd, onwaardig de regering van eenen Koning, welke is een TITUS van goedheid en zachtzinnigheid; onwaardig de regering van eenen Koning, die verdiend had in gelukkiger oogenblik tot de regering geroepen te worden en die als een tweede HENDRIK DE VIERDE, met hart en ziel wenscht, dat elk inwoner een rustig en gelukkig leven in zijn rijk moge vinden. —

Ja, wij zeggen nog meer, het ontwerp is onwaardig de Ministers, die tot het bestuur zijn geroepen, met wie wij moeten breken, omdat zij hechten aan een beginsel van *behoud*, dat niets BEHOUDT, maar alles BEDERFT, maar die anderzints het goede niet van zich stooten, maar trachten te bevorderen. —

Wanneer wij alle hunne handelingen onbevooroordeeld gade slaan, dan weten wij waarlijk niet, welke onheil-verspreidende genius hun heeft ingegeven een ontwerp, waarvoor NAPOLEON *en* onder de hoogste begoocheling zijner overwinningen *en* bij de Frankrijk dreigende coalitie der Europesche mogendheden, zoude zijn teruggedeinsd. —

Nog eens, kan Nederland zonder zelfsmoord het budjet van ontvangsten hooger opdrijven? Neen; het moet dus, al is het ten kosten der schuldeischers, in hun eigen welbegrepen belang, voor het oogenblik de uitgaven verminderen; er is geene andere redding voor het arme en kwijnende vaderland. —

Publicatie.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der STAD VLISSINGEN;

Gelezen het Besluit van Zijne Excellentie den Heere Staatsraad Gouverneur dezer Provincie, van den 6. dezer maand, Provinciaal Blad no. 3;

Brengen bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat van af den 15. dezer maand de gelegenheid voor diegenen, die geen werk hebben, onvermogend zijn om in hun onderhoud te voorzien en verlangen arbeid en verzorging in de bedelaarswerkhuizen te vinden, weder is opengesteld, om zich in de Gestichten der Maatschappij van Weldadigheid te doen opnemen.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Vlissingsche Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 12 Januarij 1844.

Burgemeester en Wethouders voornd.
A. VAN DER SWALME,
Ter ordonnantie van Hun Ed. Achtb.
S. VAN DER SWALME
Secretaris.

NIEUWSTIJDINGEN.

ITALIE.

ROME, den 31. December 1843. H. K. H. Prinses *Albert* van Pruisen heeft, ingevolge haar voornemen, heden morgen werkelijk de terugreis naar Berlijn aanvaard; zij denkt dezelve zonder oponthoud, langs den weg te land, over Florence te volbrengen.

— Sedert eenige nachten heeft het hier en in onzen omtrek zoo sterk gevroren, dat alle staande wateren met eene vrij sterke ijskorst bedekt zijn, welke nog slechts een weinig dikker behoeft te worden, om aan de Romeinen het ongewone schouwspel te leveren, van jonge lieden uit het noorden, die hier in genoegzaam aantal aanwezig zijn, op den vijver der Villa Borghese te zien schaatsenrijden.

DUITSCHLAND.

WEENEN, den 5. Januarij. In deze hoofdstad heeft dezer dagen de volgende originele diefstal plaats gehad. De geneesheer *N*... bevond zich des avonds 11 ure te bed, toen hij opgescheld werd, om bij een patient te komen. Niets kwaads vermoedende, opende hij de deur. Een vreemdeling treedt binnen, haalt twee pistolen voor den dag, waarmede hij den doctor dreigt zoo hij het geringste gerucht maakt, hem tevens zijn geld afvorderende. De geneesheer, zeer ontsteld over dit nachtelijk bezoek, gaf hem het geld en liet den stouten roover de deur uit.

ENGELAND.

LONDEN; den 12 Januarij. Laatstleden Woensdag is aan de gevolgen van den hevigen aanval van beroerte, dien hij kortelings had ondervonden, overleden Sir *Hudson Lowe*. Als de officier aan wien de wacht over *Napoleon* op St.-Helena is toevertrouwd geworden, is zijn gedrag jegens den gevallen vorst zeer gelaakt geworden; maar als officier moest hij de bevelen zijner meerderen gehoorzamen, en was hij slechts de agent van anderen. Men zegt, dat belangrijke documenten, benevens gedenkschriften over de gebeurtenissen welke betrekking hebben op zijne bewaking van *Napoleon*, eigenhandig door Sir *Hudson Lowe* geschreven, zich in handen bevinden van een zijner vrienden, aan welke hij dezelve ter uitgave heeft toevertrouwd, en dat zich onder de documenten bevindt, het bevel van Lord *Bathurst* wegens de behandeling van den gewezen Keizer.

DUBLIN, den 10. Januarij. Morgen begint de regtszaak tegen *O'Connell* C. S. de algemeene aandacht is ten hoogsten daarop gespannen.

— 11. Januarij. Heden de eerste dag van de teregtzitting, was de vergaderzaal buitengewoon vroeg opgevuld met een aantal menschen, begeerig om getuigen te zijn van de opening der zitting. Een groot aantal dames waren tegenwoordig. De eerste zitting was van geene beteekenis als zijnde daarin alleen verhandeld over de plaatsing der Jury's. Morgen zal de eigenlijke regtbank beginnen.

— Te Plymouth is Zondag avond het schip *Cambridge*, van Londen naar Sidney bestemd, in brand geraakt. Met moeite heeft men hetzelve van andere schepen kunnen verwijderen, ten einde deze voor den brand te behoeden. Om 10 ure des avonds is men daarin geslaagd. Het schip is geheel verbrand. Twee uitbarstingen hadden er plaats toen de vlam het kruidmagazijn bereikte. Duizenden toeschouwers waren op de kaaijen bijeen, om dit schrikkelijk schouwspel te zien. Men schrijft dit ongeluk toe aan de nalatenschap van een scheepsjongen.

FRANKRIJK.

— In het vondelingshuis, in de *rue de l'Enfer* te Parijs, moest een schoorsteen geveegd worden: eene kleine Savoyard klimt in denzelven, hij ontdekt eene reuk van brandend roet, en werkelijk ontvlamt beneden hem eene verzameling roet, hetwelk in eene diepte aangeglommen was; hij wil naar beneden klimmen maar het is te laat, het vuur verspreidt zich langs de geheele binnenzijde, en klimt met eene buitengewone snelheid; in dit dringend gevaar schiet hem niets anders over dan naar boven te klimmen; de rook verstikt hem bijna en het ontvlammend roet verschroeit hem de beenen, toen hij den uitgang bereikt, doch hier ontmoet hij een nieuwen hinderpaal; de opening der kap is te naauw; zijn moed en krachten verdubbelende, gelukt het hem, door bovenmenschelijke pogingen, de kop los te rukken, en naar beneden te doen storten; de uitgang nu vrij zijnde, omringt hem een nog veel verschrikkelijker gevaar, de hoogte van de schoorsteen was drie Ned. ellen van den top van een zeer steil afhellend dak, en waaraan eene zeer wrakke goot; intusschen moest hij geene seconde wachten, want de geheele schoorsteen was niet dan een fornuis; de omstanders, welke geene hulp konden toebrengen, wachten met angst en waren met schrik vervuld, toen dit moedig kind op den top van het dak springt; hij had echter zijne berekening niet goed gemaakt, want hij kan zich daarop niet staande

houden en glijdt naar beneden, toen hij gelukkig den rand eener uitstekende pan grijpt, welke hem houdt; nu rukt hij eenige pannen los en maakt eene opening, groot genoeg om den zolder in te klimmen. Dit arm kind was in eenen ellendigen toestand, een gedeelte van zijne beenen was verschroeid; men heeft hare alle hulp toegebragt, doch hij weigerde in het gesticht te blijven, verlangende naar zijnen meester terug te keeren.

— De berigten uit Spanje doen zien, dat de generaal *Narvaez* weldra het bestuur in handen zal hebben. In Saragossa en in Malaga hebben onlusten plaats gehad. Laatstgemelde stad schijnt in opstand tegen de wet op de Ayuntamientos. Er zijn troepen derwaarts gezonden. Het fort San Fernando, bij Figueres, heeft zich overgegeven. Men maakte reeds toebereidselen tot vervoer der zieken.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 13. Januarij. Men verneemt, dat bij het Departement van Oorlog het voornemen bestaat, om in de maand Mei eene groote garnizoensverandering bij de verschillende troepen te doen plaats hebben.

— De dienstmaagd, door wier onvoorzigtigheid de brand in het Hôtel van den Minister *Ryk* is ontstaan, wordt sedert dien avond vermist.

— Bij den boekverkooper *A. P. van Langenhuyzen*, alhier, is dezer dagen van de pers gekomen, eene brochure getiteld: *Les mystères du Journal de la Haye*, geschreven en onderteekend door de voormalige ambtenaren bij voormeld journal; de Heeren *E. Gagneux*, *W. E. Frerichs*, *F. Douches* en *F. W. Schmaling*. In deze brochure wordt onder anderen betoogd, dat de Redactie van het Journal de la Haye, uit 's Lands kas, of althans met 's Lands penningen wordt bezoldigd; — dat de uitgaven daartoe voor als nog besteed, bij eene verbeterde, rigtige en eenvoudige administratie en comptabiliteit, aanmerkelijk zouden kunnen worden verminderd; — dat de ondergeteekenden, na ruim vijf weken door den Directeur en Chef in het onzekere te zijn gelaten, omtrent al dan niet voortduring van het Journal, op den 1. Januarij eindelijk, onder verschillende voorgevens, zijn gedestitueerd; — Terwijl de Schrijvers ten slotte een beroep doen op de welwillendheid en medewerking van kundige en vermogende Vaderlanders, ten einde behulpzaam te zijn, in de zeer spoedige oprigting van een dergelijk Dagblad in de Fransche taal, hetwelk oneindig meerder dan het Journal tot dus verre heeft gedaan, de waarachtige belangen en de eer van het Vaderland naar buiten zal handhaven en beschermen.

'sGRAVENHAGE, den 14. Januarij. De Afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal hebben gisteren en eergisteren de beraadslagingen over de aanhangige finantiele wetten voortgezet. Hoogstwaarschijnlijk zal met dat onderzoek nog een groot gedeelte dezer week worden voortgegaan. Binnen eenige dagen echter ziet men de voorloopige verslagen omtrent de drie ontwerpen van wet, betrekkelijk den achterstand te gemoet.

— Aangezien bij de laatste organisatie des legers ook het garnizoens bataillon is opgeheven en dien ten gevolge er thans voor infirme militairen geene dadelijke wijkplaats meer bestaat, zoo is men te rade geworden, om aan het te Leiden gevestigde Invalidenhuis, oorspronkelijk voor de gekwetsten in de velden van Waterloo bestemd, eenige meerdere uitgebreidheid, wat deszelfs inrigtingswijze aangaat, te geven, ten einde in dit gesticht ook zoodanige militairen zouden kunnen worden opgenomen. Dien ten gevolge zullen bij de verschillende korpsen en staven van het leger inteekeningslijsten worden aangeboden; ten einde uit vrijwillige bijdragen, de ten dezen opzigte derhalve noodzakelijk vereischte grootere uitgaven eenigermate te kunnen bestrijden.

— Z. Exc. de graaf *van den Bosch* heeft eene gedrukte nota aan zijne medeleden der Tweede Kamer toegezonden, betreffende de aanhangige voordragt eener geldleening en belasting op de bezittingen. De schrijver beschouwt dien maatregel als niet doeltreffende, ongelijk drukkende, verbonden aan te groote bezwaren in de uitvoering, als leidende tot groote misrekeningen, als onstaatkundig en in de gevolgen zeer schadelijk voor het geheele ligchaam der maatschappij. Hij komt terug op zijn vroeger ontwikkeld plan tot afbetaling van de schuld aan de Handelmaatschappij en het doen voorzien in de plaatselijke behoeften van Indie door die maatschappij; welke middelen, vereenigd met de overige door het gouvernement aangegevene, voldoende zouden zijn, om, zonder verpligte geldheffing, de behoeften tot 1849 en later te bestrijden. Tot afbetaling der genoemde schuld en tot inwisseling van 15½ millioen schatkist-billetten, meent hij, dat gebezigd zoude kunnen worden 37½ millioen der van Belgie te ontvangene gelden; terwijl de overblijvende 42½ van Belgie te ontvangen millioenen zijns inziens meer dan voldoende zouden zijn, om eene voordeelige conversie onzer 5 pc. effecten tot stand te brengen. Tot zoodanige conversie stelt hij voor de uitgifte van 4 pc. effecten tot 92 pc. tegen inruiling van 5 pc. schuldbrieven, met bijbetaling van 8 pc. in gereed geld.

UTRECHT, den 11. Januarij. Wij vernemen, dat er onderhandelingen zullen worden geopend, om den Rijnspoorweg, van Amsterdam over Utrecht naar Arnhem tot aan Keulen te verlengen, hetwelk voor onzen handel zoo zeer wenschelijk is.

MAASTRICHT, den 9. Januarij. Zaturdag jl., heeft de politie alhier den persoon ontdekt, welke in de St. Mathias kerk de offerbus opengebroken en bestolen had. Een gedeelte van het ontvreemde geld was door hem in den grond op een der wallen onzer stad verborgen.

VENLO, den 10. Januarij. Gisteren, des namiddags ten half twee ure ongeveer, barstte te Well, een dorp op vier uren afstands van hier aan deze zijde van de Maas, ten huize van zekeren winkelier *Goedhart*, een brand uit, welke niettegenstaande alle aangewende pogingen, door den hevigen wind zoo zeer toenam, dat vier huizen eene prooi der vlammen geworden zijn. Eerst ten half twaalf begon men den brand meester te worden. Er is niets van belang kunnen gered worden. In die vier huizen woonden verscheidene huisgezinnen. Men zegt, dat slechts een huis voor brandschade verzekerd was. De oorzaak wordt niet opgegeven. Maar, begonnen in de woning van den eenen broeder *Goedhart*, is de brand in het huis van den anderen broeder *Goedhart* geeindigd.

MENGELINGEN.

Zie hier eene opgaaf der Zeemagt van de voornaamste Mogendheden:

Engeland	510	Schepen.
Frankrijk	339	»
de Nederlanden	158	»
de Vereenigde staten van N. A.	87	»
Rusland	70	»
Oostenrijk	56	»
Turkije	54	»
Egypte	46	»
Denemarken	40	»
Zweden	32	»
Spanje	25	»
Portugal	11	»
Napels	18	»
Rome	4	»
Sardinie	8	»
Belgie, Pruissen, Griekenland, Tunis en Marokko	20	»
te samen	1475	

Oorlogschepen uitmakende.

DE KROKODILJAGT.

De krokodiljagt is wel eene der gevaarlijkste en voor Europeers, die het vleesch der krokodillen niet eten, eene der nutteloosste; zij wordt alleen om het vermaak der jagt zelf ondernomen. Men jaagt op den krokodil en de kaiman hoofdzakelijk aan de oostkust van Afrika en in Opper-Egypte, alsmede in Senegambie, waar de negers in het vertrouwen op hunne behendigheid, hem zwemmende aanvallen en hem een sterk schoffelvormig hout in den kaak steken, met welks behulp zij hem omkeeren en dan in zijn eigen element dood steken. Het tweede vaderland der krokodillen en der kaimans, is Madagascar. PLUCHONNEAU verhaalt in het Journal des Chasseurs de volgende daar bestaande jagt.

» Tusschen Tamatave en Foulpointe valt de Boulouines in de zee, die, iets dieper landwaarts in, het Kairu-meer vormt, dat, uit de bergen in het land der Betanimenen gevoed wordt. In dit niet zeer diep, met waterplanten en groote lotusbladeren opgevuld en met boomen omgeven meer, schijnen alle krokodillen en kaimans der wereld hun hoofdkwartier gevestigd te hebben; zij vinden hier een veilig toevlugtsoord en eenen gemakkelijken buit in de dieren, die daar hunnen dorst willen lesschen. Wij begaven ons op weg, overvloedig met lokaas voorzien, bestaande in groote stukken rundvleesch, die met schuka-touwen (1) aan ijzeren kettingen vastgemaakt waren. Wij wierpen zulk een stuk lokaas uit en voeren het meer op; weldra voelden wij aan het touw trekken en volgden den snellen loop des diers, dat in zijne woede het water schuimend deed opspatten en telkens onder water verdween."

» Wel toegerust stapten wij nu aan land, vergezeld van een aantal Malgaschen, die met sagaien gewapend waren. Zoodra wij vasten voet aan land hadden, trokken wij het touw op en bragten zoo het monster tevens aan den oever. Het was intusschen langwijlig en moeijelijk; want de hevige bewegingen van het dier dreigden alles te verscheuren. Eindelijk slaagden wij in onze pogingen; men sloeg het touw meermalen om eenen boom en nu herkende het monster eerst zijne vijanden en bereidde zich tot den strijd. Zijnen langen staart diep in de slijk stekende, bedreigde het ons met zijnen wijden muil en gloeijende blikken. Er lag iets edels en vreeselijks in deze houding en toen wij het zwarte bloed bereids uit zijnen muil zagen vloeijen, greep ons eene mengeling van vrees en medelijden aan. Wij liepen rondom het dier op eenen afstand van 15 schreden, en daar het zich nu eens tot dezen, dan tot genen wendde, duurde het eenen geruimen tijd, eer wij het op de plaats, waar de kop en het nekwervelbeen aan elkander sluiten, konden treffen. Op die plaats is zijne huid het dunst. Toen het dier den kogel ontvangen had, liet het monster een dof, vreeselijk steunen hooren, wierp zich op den rug, en bedekte ons door het slaan met zijnen staart met slijk. Maar nu naderden onze Malgaschen en staken hunne lanzen in zijn hart; zijn dier was niet minder dan 22 voet lang."

(1) Zoo noemt men de wilde Aloë des lands.

SPROKKELINGEN.

Leeren arbeiden en leeren ontbeeren zijn de beide beste waarborgen voor een gelukkig leven.

—

Smart en vreugde zijn de nacht en dag der ziele.

—

De droombeelden der jeugd zijn veelmalen schooner dan de waarheden, die de ouderdom ons leert.

—

Het eenige goed des levens is de rust, naar welke wij immer streven, zonder haar hier beneden ooit te bereiken.

— Men wil dikwijls zooveel doen en doet eigenlijk niets; en dan blijft er niets over dan de naklank van eenige toonen der afgespeelde muzijk onzer jeugd.

—

De ondergang van een volk is als de dood eens gegoedens. Wij mogen daarover niet regten; wij moeten slechts het oog vestigen op de beelden uit dat volk. De daden van den enkelen mensch behooren voor des menschen regterstoel, over die van een volk beschikt de Almagt.

—

Verkoop het geluk uwer toekomst niet voor eene kleinigheid, om welke gij zoudt moeten blozen. Het doet geen wee ongelukkig te zijn, maar de wond blijft eeuwig ongeheeld, het ongeluk verdient te hebben.

—

De deugdzame vriendschap der jeugd is de heilige genius des levens, die alle offers brengen wil en er geene vordert. De ouderdom keert de stelling om, en de genius vliedt.

—

Een reiziger door Griekenland zeide: ik vond in het land der vrijheid brutale despoten en verachtelijke slaven; slechts in de gebergten dappere, vrije menschen, maar die roovers waren; in plaats van godentempels, rijke akkers en rijke steden, ruinen en woestijnen, maar de herinnering der aloude heerlijkheid nog levende in de zielen der Grieken: gelijk eene besloten vlam in de klove der aarde.

—

De gelukkige wil menschen ontmoeten; want een hart moet onze blijdschap verstaan en deelen.

—

De stoel der vorsten is dikwijls even hard als de Keizersstoel bij Heidelberg, en harder dan die eens bedelaars.

—

De man heeft meer hulp tegen het ongeluk dan de vrouw; maar daarentegen is ook de wisselvalligheid des noodlots zijne bestendige gezellin, en wat nog erger is, het ongeluk maakt hem dikwijls *schuldig*. De vrouw kan zich slechts met tranen tegen het ongeluk to weer stellen, en zij verkrijgt medelijden; maar de man moet er mede kampen, zijn laatste bloed op de kampplaats storten, als HERCULES de honderdhoofdige Hydra verslaan, of men zet hem het brandmerk der lafheid op het voorhoofd. De natuur gaf der vrouw de tranen en de vlugt, den man de gramschap en den strijd, en zoo knoopte zij den band tusschen beide geslachten.

—

De man is moeijelijker te doorgronden dan de vrouw, dewijl hij altijd te gelijk in drie werelden leeft: het voorledene, het tegenwoordige en het toekomende. De vrouw rekent bij dagen en heeft het gisteren en het heden en het morgen tot haar leven en drijfraderen. Wat in de straat, waar zij woont, geschiedt, is hare wereldgeschiedenis, welke geregten hare buurvrouw bij een gastmaal presenteert, interesseert haar, wat de groote Keizerin in het Noorden deed, gaat haar niet aan; — zij vraagt naar het kijven van twee buurmeisjes eerder dan naar den zeven of dertigjarigen oorlog; in de couranten staan voor haar slechts de geboorte-, trouw- en sterfberigten en de advertentien. Eigenlijk zijn ze dulzend maal wijzer dan wij mannen: want zij vreezen de toekomst weinig, omdat zij die niet berekenen, ten zij er eene bruiloft of eene bevalling op handen zij. De geschiedenis van vroeger eeuwen is haar even hatelijk als eene oude mode, terwijl wij, even als JANUS voor- en achterwaarts zien, ons bedroeven en beangstigen en het genot van het heden vergallen. Wij maken tien duizend wetten en houden er niet eene, getrouw. De wereld eener vrouw is hare kinderkamer; daar is alles wat er buiten is voor haar eene Egyptische woestijn; hare schoonste muzijk is eene wiegezang, hare deugd is de trouw, haar loon is de glimlach van haar kroost, hare schoonste hoop op de toekomst hier beneden strekt zich uit tot de bruiloftsdag harer dochter. De man kan eene vrouw beminnen met woeste drift, zonder haar te achten, maar aan deze liefde ontbreekt de schoone, de hemelsche heiligen krans, zonder welke de liefde niet duren kan; — maar het vrouwelijk hart kan een man niet achten, zonder hem te beminnen, dewijl het de bescherming van den achtingwaardigen man zoo noodig heeft.

—

Vele verdedigingen van begane domme streken zijn nog veel erger, dan de domme streken zelve.

—

Een vorst, wien de behoeften van zijn volk wezenlijk ter harte gaan, is op zijn troon als eene roos op haar stengel: hij is bestendig van doornen omgeven.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 16. Januarij. Sedert den 13. dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

De Arga, P. Pieper, Mullerop, garst; Jupiter J. G. Hein, Bremen, stukgoederen; Diana, C. Korff, Altona, hout.

Voor Gend bestemd:

Georgiana, L. Breekwoldt, Bergen, stokvisch.

Voor Liverpool bestemd:

Catharina Elsina, H. J. Schuring, Harlingen, haver en vlas; ligt thans in de Westerhaven.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Fahlery, H. Wilson, schors, Lemerich, Nathalie, P. Toussain, zink, Havre-de-Grace; Antwerpen Packet, J. Olsen, Zworno, Norden, J. Wibourg, Bergen, beide ballast, Isabelle, J. Donwes, vlas, Hull.

Van Gend gezeild:

Riga Packet, H. H. Voss, ballast, New-Castle; Tiessina, P. E. Mooi, suiker, Hamburg.

Van Vlissingen gezeild:

l'Estafette, Le Sneuw Waterloo, stukgoed, Duinkerken; The Sally, W. Harley, ballast, Sunderland.

MIDDELBURG, den 15. Januarij. Heden zeilde naar zee het barkschip het Zeepaard, kapitein H. Giltjes, van deze stad naar Java.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.